

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 7091

гр. София, 24.09.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX ТРИЧЛЕНЕН СЪСТАВ, в
закрито заседание на 24.09.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова
Снежанка Кьосева

като разгледа дело номер **9264** по описа за **2021** година докладвано от съдия Зорница Дойчинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по реда на чл. 180, ал.2 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 166 АПК, във връзка с чл.63-63а от Закона за здравето /ЗЗ/.

Производството по делото е образувано по подадена жалба от В. Л. Ш., с ЕГН [ЕГН] от [населено място] срещу Заповед № РД-01-748/02.09.2021 г. на министъра на здравеопазването, с която са въведени временни противоепидемични мерки на територията на Р. България, считано от 07.09.2021 г. до 31.10.2021 г., в частта по т. 23, предвиждаща изключения от въведените с т.1, 3, 7, 8, 9, 12 и 13 мерки.

С жалбата е направено искане за спиране на предварителното изпълнение на заповедта до окончателното произнасяне по акта. Обосновава искането си с мотивите, които са изложени по същество на оспорването.

Отвратната страна, е представила административната преписка по оспорената заповед. Взела е становище по същество на жалбата, чрез юк И.. Относно искането за спиране посочва, че съгласно съдебната практика, за основателността на искането за спиране е необходимо да са доказани вреди или действителна, а не хипотетична вероятност от настъпването на такива, които са в пряка връзка и произтичат от действието на обжалвания административен акт. В случая доказателства, установяващи настъпването на значителна или трудно поправима вреда за жалбоподателя, не са представени. Поради това, моли за отхвърляне на искането за спиране.

След като обсъди доводите на страните и приложените писмени доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна:

Административен съд София-град, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, намира искането по чл. 166, ал. 2 и ал. 3 от АПК, във връзка с чл. 180, ал. 2 от АПК, за процесуално допустимо.

Разгледано по същество искането е неоснователно.

Заповед № РД-01-748/02.09.2021 г. на Министър на здравеопазването на Република България, видно от нейното съдържание и разпоредителна част, носи белезите на общ административен акт по смисъла на чл. 65 от АПК, поради което полежи на оспорване по реда на раздел II, глава десета от АПК.

Със Заповед № РД-01-748/02.09.2021 г. на Министъра на здравеопазването на основание чл. 61, ал. 2, чл. 63, ал. 4 и ал. 11 и чл. 63в от Закона за здравето и чл. 73 от АПК и във връзка с Решение № 629 на Министерски съвет от 26.08.2021 г. са въведени временни противоепидемични мерки на територията на Република България, считано от 07.09.2021 г. до 31.10.2021 г., като министрите, съгласно функционалната си компетентност са задължени да дадат указания, след съгласуване с Министъра на здравеопазването, за прилагане на въведените с тази заповед мерки в контролираните от тях сфери и да създадат организация за изпълнението им. В оспорената т. 23, министърът на здравеопазването е въвел изключения с въведените с т.1, 3, 7, 8, 9, 12 и 13 мерки, които мерки са свързани с наличието на 100% ваксинирани лица, преболедували COVID 19, или притежаващи отрицателен резултат от проведено до 72 часа преди влизане в обекта изследване.

Съгласно чл. 63, ал. 4 от Закона за здравето, при обявена извънредна епидемична обстановка по ал. 1, Министърът на здравеопазването въвежда със заповед временни противоепидемични мерки по предложение на главния държавен здравен инспектор за територията на страната или за отделна област. Налице е допуснато по силата на самия закон предварително изпълнение на акта, което означава, че законодателят презюмира наличието на особено важен държавен или обществен интерес. За разлика от хипотезите, когато с изрично разпореждане, административният орган може да допусне предварително изпълнение на акта само при наличието на предпоставките по чл. 60, ал. 1 от АПК, в които административният орган следва не само да посочи някоя от тях, но и подробно да я мотивира, в този случай органът, издал акта, не е длъжен да излага конкретни мотиви относно съществуването на някое от предвидените в чл. 60 от АПК условия, тъй като те се предполагат по силата на закона. Обратно, целта на спиране изпълнението на административния акт е да се осигури защита на лицето, подало жалбата. При липсата на нормативно регламентирани критерии, чрез които да се преценява основателността на искането за спиране на предварителното изпълнение на акта, съдебната практика е възприела като основен критерий възможността за настъпване на евентуални сериозни неблагоприятни последици от предварителното изпълнение на акта за жалбоподателя, които да са от такова естество, че да могат да се противопоставят по значимост на изброените в чл. 60, ал.1 от АПК, съответно възможността от настъпване на значителни или трудно поправими вреди за жалбоподателя - арг. чл.166, ал.2 от АПК. След като по отношение на заповедта на Министъра на здравеопазването е допуснато предварително изпълнение по силата на закона, в тежест на жалбоподателя е да посочи и установи наличието на обстоятелства, поради които спиране изпълнението на акта е основателно. За да се спре допуснатото по силата на закона предварително изпълнение, е необходимо адресатът на акта, искащ спиране, да докаже чрез надлежни доказателства, че то би могло да му причини значителна или трудно поправима вреда, като настъпването ѝ следва да е достатъчно вероятно.

В случая, жалбоподателя В. Л. Ш., с ЕГН [ЕГН] от [населено място], който иска искане за спиране на предварителното изпълнение на Заповед № РД-01-748/02.09.2021

г. на Министър на здравеопазването на Република България, не са изложени никакви аргументи в тази насока, нито са представени доказателства. Нещо повече, изобщо не са изложени аргументи относно настъпването на каквито и да било неблагоприятни последици за жалбоподателя от предварителното изпълнение на заповедта в оспорената част.

Предвид изложеното, настоящият състав намира, че жалбоподателят не е провел успешно доказване на посочените юридически факти, като при липса на условията по чл. 166, ал. 2 АПК за спиране на допуснатото предварително изпълнение на заповедта, искането за спиране следва да се отхвърли като неоснователно.

Така мотивиран и на основание чл. 180, ал. 2, във вр. с чл. 166 от АПК, Административен съд София -град, IX тричленен състав,

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на В. Л. Ш., с ЕГН [ЕГН] от [населено място] за спиране на предварителното изпълнение на Заповед № РД-01-748/02.09.2021 г. на Министър на здравеопазването на Република България заповедта в оспорената ѝ част.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

След съобщаването на страните за постановеното определение, делото да се докладва за продължаване на съдопроизводствените действия.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.